

[Finansministeren.]

paa § 26 I C som vedhængende Renter paa Statsgælden. Der kommer altsaa Differencen mellem den kontant udredede Halvaarsrente og den regnskabsmæssigt posterede Helaarsrente frem.

Til Gengæld kommer der en Indtægt paa § 3, som heller ikke har kunnet findes paa Finansloven, nemlig Renten af Landmandsbankaktier. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard vilde vide, hvorledes Udsigterne var her. Derom kan jeg kun sige, at efter indhentede Oplysninger fra kompetenteste Side er der ikke nogen som helst Udsigt til, at Landmandsbanken ikke vil kunne udrede sine 5 pCt. for den Tid, i hvilken Aktierne løber, nemlig fra 1. Maj til 31. December; det er jo det forkortede Regnskabsaar 1928, som Banken først skal aflægge Regnskab for. At der her vil indgaa i Statskassen de fulde 5 pCt., nærer man i Landmandsbankens Ledelse ikke nogen Tvivl om, og dette Beløb vil altsaa komme til Indtægt paa § 3.

Hvad Skatterne angaar, bevæger vi os paa lidt mere usikre Omraader. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard rettede ogsaa her visse bestemte Spørgsmaal til mig, som jeg skal besvare, saa vidt jeg er i Stand dertil. Efter hvad vi kan regne os til eller rettere formode paa Basis af de allerede indvundne Erfaringer i Skattedepartementet, vil Kontoen Told- og Forbrugsafgifter give ca. 5 Mill. Kr. mere end opført paa den vedtagne Finanslov, og dette ligger hovedsagelig i, at der paa den vedtagne Finanslov ikke kunde opføres de 4 Mill. Kr. efter den midlertidige Toldlov, som først blev permanent, efter at Finansloven var vedtaget. Der kan altsaa regnes med et Plus paa ca. 5 Mill. Kr. i Told- og Forbrugsafgifter. Paa Indkomst- og Formueskatten kan vi formode, at der vil indkomme godt 1 Mill. Kr. mere end budgetteret. Med Hensyn til Statsbanerne, som det ærede Medlem udførligt udtalte sig om, maa jeg henvise ham til min højtærede Kollega, Ministeren for offentlige Arbejder, som vil udtale sig om dette Forhold.

Senere dvælede det ærede Medlem ved Statens Mellemværende med Nationalbanken. Om dette kan jeg sige, at Udredelsen fra Nationalbankens Side af de 750 000 Kr., som er Normalafgiften, er sikret — det fremgaar for øvrigt af Nationalbankens Regnskab —, og dette Beløb, 750 000 Kr., er allerede krediteret Finansministeriet. Men der er jo visse Spørgsmaal, som jeg af gode Grunde ikke her skal udtale mig om, der

er visse Spørgsmaal, der er under Forhandling med Nationalbanken paa den ene Side og Finansministeriet og Handelsministeriet paa den anden Side. Denne Forhandling er endnu ikke afsluttet. Den vedrører hele Resultatet af den Periode, hvor Statens og Bankens Fællesfond eksisterede, og hvorledes man retmæssigt bør postere enkelte Beløb, som spiller en Rolle her. Herom og om Muligheden for at faa noget udover de 750 000 Kr. skal jeg ikke udtale mig; det maa afhænge af Forløbet af de Forhandlinger, der finder Sted.

Jeg skal saa vende mig til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, som jeg desværre ikke ser her. Det ærede Medlem red jo sin sædvanlige Kæphest, Formueskatten. Der var adskillige Udtalelser, han gjorde om Finanspolitik i øvrigt, som jeg mener jeg har besvaret i mine Henvendelser til det ærede Medlem Hr. Stauning og det ærede Medlem Hr. Hauge. Men det ærede Medlem Hr. Dahlgaard var særlig inde paa Formueskattens interessante Gebet, og han saavel som andre ærede Medlemmer bad mig om nu at forelægge en fuldstændig Redegørelse for, hvorledes Formueskatten for 1927 har virket.

Det kan jeg selvfølgelig ikke gøre, for det er en Bearbejdelse, der finder Sted i Statistisk Departement, og som er meget omfattende, idet det drejer sig om Statistikken for hele Indkomst- og Formueskatten for 1927—28. En fuldstændig Redegørelse fra Statistisk Departement kan ikke ventes før en Gang i Forsommeren eller Sommeren, og saa snart den foreligger, vil den jo blive offentliggjort. Men et Par Tal af ganske summarisk Natur har jeg faaet, Tal, som jeg ikke tidligere har meddelt i dette høje Ting, og som jeg skal meddele her efter den Oplysning, jeg har faaet fra Statistisk Departement.

Jeg skal da først nævne, at Antallet af Formueskatteydere er efter den i 1927 foretagne Reform sunket ganske overordentlig betydeligt. Antallet af Personer, der var ansat til Formueskat, var i 1927—28 458 000, og det vil efter Statistisk Departements foreløbige Opgørelse for det næste Aar kun være 160 000. Det vil sige, at der er ca. 300 000 færre Formueskatteydere for 1928—29 end for 1927—28.

Hvordan er dette forbavsende Resultat fremkommet? Det er fremkommet væsentlig som Følge af den vedtagne Bestemmelse angaaende Formuer paa under 10 000 Kr. Med Hensyn til Formuer under 10 000 Kr. bestemte den gamle Formueskattelev for 1922, at de var fri for Formueskat, for saa vidt deres Indehavere faldt under Græn-